

Durham in Engeland bekend zijn om hun natuurlijke schoonheid en historische achtergrond. In dit licht lijkt deze betrekkelijk nog ongerepte streek een ideaal oord om met het gezin gelijktijdig de vakantie door te brengen.

Nadere informatie en inschrijfformulieren zijn aan te vragen bij: M. Munday, 25 Upland Drive, Brookmans Park, Hatfield, Hertfordshire, Engeland.

CURSUSSEN IN DE BEGG-METHODE

Seminar Dr. Sidney Brandt

Aansluitend op de hierboven aangekondigde vergadering van de *European Begg Society of Orthodontics*, wordt voor degenen die zich reeds actief met de Begg-methode bezighouden, een cursus gehouden onder leiding van Dr. Sidney Brandt (New Jersey, V.S.) in het Gosforth Park Hotel te Newcastle upon Tyne op 19 en 20 mei 1972.

Alle deelnemers moeten de modellen, met bijbehorende documentatie, meebrengen van twee onder behandeling zijnde patiënten. Deze behandelingen zullen door Dr. Brandt van commentaar worden voorzien en bovendien binnen de groep ter discussie worden gesteld.

De kosten van deelname zijn £ 10,-.

Begg-cursus voor beginners

Onder auspiciën van de *European Begg Society of Orthodontics* wordt een uitgebreide, zowel praktische als theoretische, 5-daagse cursus in de Begg-methode georganiseerd aan het „Post-graduate Medical Centre” van het Sunderland General Hospital vanaf maandag 22 mei tot vrijdag 26 mei 1972. Deze cursus vindt plaats in Sunderland (Durham) en zal eveneens worden geleid door Dr. Sidney Brandt.

Tijdens het praktische gedeelte zullen de deelnemers, onder toezicht, op een typodont alle bogen en andere hulpmiddelen vervaardigen die voor een volledige behandeling nodig zijn.

De deelnemerskosten bedragen £ 90,-; het gebruik van de typodont is daarbij inbegrepen. Bij onvoldoende deelname zal deze cursus – en dat geldt ook voor de eerstgenoemde – echter geen doorgang vinden.

Nadere informatie en inschrijvingsformulieren voor beide cursussen kunnen worden aangevraagd bij: Dr. M. J. Munday, 53 Portland Place, London WIN 3AH, Engeland.

BINNENLAND

WERKGROEP TAND- EN MONDZIEKTEN TNO

Project „Cariësbestrijding in Tiel”; excerpt van het rapport 1970

Toen eind 1969 – wat betreft de jongere groepen inwoners van de stad Tiel – het onderzoek naar het effect van de waterfluoridering op het ontstaan van cariës werd afgesloten, heeft

de Werkgroep Tand- en Mondziekten van de Gezondheidsorganisatie TNO in 1970 een begin gemaakt met een nieuw project, waarvan het basisonderzoek een aantal nu reeds bruikbare gegevens heeft opgeleverd.

Het doel van het nieuwe project, dat in eerste instantie een looptijd zal hebben van 6 jaar, is, alle kinderen, die in 1970 en later geboren zijn, vrij van cariës te houden.

Aan dit onderzoek wordt medewerking verleend door de Rijksoverheid, de Gemeente Tiel, de Kruisorganisaties, de universiteiten van Utrecht en Nijmegen, het Tielse Ziekenfonds, het Voorlichtingsbureau voor de Voeding en Het Ivoren Kruis.

Ter verkrijging van basisgegevens is het *Instituut voor commercieel marktonderzoek en opiniepeilingen*, in opdracht van bovengenoemde Werkgroep, in 1970 begonnen met een enquête onder 600 personen. De belangrijkste gegevens die deze vragen hebben opgeleverd zijn thans samengevat in een boekje „Cariësbestrijding in Tiel; excerpt van het rapport 1970”, uitgegeven door het ICO.

NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNDE

Verslag ledencongres „Onderwijs en praktijk” 1971 gehouden te Rotterdam op 24 en 25 september

Voor de inhoud van dit congres kan gevoeglijk worden verwezen naar de desbetreffende publikaties in het Nederlands Tandartsenblad. Een korte nabeschuiving is hier echter wel op zijn plaats. Allereerst dringt zich de vraag op in hoeverre positieve resultaten konden worden geboekt. Twee aspecten komen dan naar voren. Opmerkelijk is allereerst de relatief grote belangstelling van de leden van de Maatschappij. Wellicht heeft de uitvoerige informatie vooraf bij de professie de zeker latent aanwezige belangstelling wakker geroepen voor de inzichten van het onderwijs. Daarnaast was er de noodzaak voor representanten van het onderwijs om aan hun – thans ervaren – oud-leerlingen hun doelstellingen en hun visie omtrent dit thema uiteen te zetten.

Welnu deze confrontatie heeft, vooral door de grote inzet van de sprekers en de deelnemers aan de discussies, ongetwijfeld een gunstige uitkomst gehad. Belangrijke problemen zijn soms zeer uitvoerig, soms ook welomlijnd en soms ook minder exact aan de orde gesteld. Dat men hierbij niet direct tot wel gedefinieerde uitspraken kon komen valt nauwelijks te betreuren, daar de verwachtingen hieromtrent niet hooggespannen konden zijn.

Communicatie tussen beide groeperingen was in het verleden bepaald gebrekkig en kon maar moeilijk op gang worden gebracht. Het onderwijs had een wat introverte instelling, hetgeen nog in de hand gewerkt werd door de noodzaak na de

onderwijsherziening van 1947 de eigen taken duidelijker te omlijnen en op een wetenschappelijk verantwoorde wijze tot uitvoering te brengen. Postacademische scholing kwam slechts moeizaam van de grond. De abturiënten werden afgestoten in de maatschappij als produkten van een kwalitatief goede opleiding doch zonder een duidelijk beeld van hun toekomstige taken. Het merendeel verloor het contact met de Alma Mater. Zij zochten het verder zelf maar uit en trachtten individueel een aanpassing in de maatschappelijke werkkring te vinden. De neiging werd soms merkbaar zich tegen het onderwijs af te zetten en de eigen onlustgevoelens daarop te projecteren. Geen wonder dat in de geschetste situatie vanuit de professie nog al eens negatieve geluiden ten aanzien van het onderwijs werden vernomen.

Tegen de achtergrond van dit tekort aan onderling begrip en waardering heeft dit congres getracht de wederzijdse posities te verkennen. Veel verder is men niet gekomen, dachten wij.

De vraag is: wat nu? Het lijkt onontkoombaar dat uit beide geledingen mensen naar voren komen om de ontwikkeling voor de toekomst te bestuderen. Aan alle aspecten zal de vereiste aandacht geschonken moeten worden en getracht zal moeten worden een bruikbaar schetsplan voor de komende jaren op te stellen. Tandheelkundig Nederland is te klein en te kwetsbaar om zich veel onderling wanbegrip te kunnen permitteren, zeker ook in het licht van de ontwikkelingen binnen de Europese Economische Gemeenschap.

BENOEMING DR. C. A. W. KORENHOF

Dr. C. A. W. Korenhof (Utrecht), thans wetenschappelijk hoofdmedewerker aan de rijksuniversiteit te Utrecht, is bij Koninklijk Besluit van 22 oktober 1971 benoemd tot gewoon lector in de faculteit der geneeskunde aan de rijksuniversiteit te Utrecht, om onderwijs te geven in de Prothetische tandheelkunde.

PROMOTIE E. TH. J. MILDENBERG

Op dinsdag 9 november 1971 promoveerde collega E. Th. J. Mildeberg ('s-Gravenhage) tot doctor in de geneeskunde aan de rijksuniversiteit te Utrecht, op een proefschrift getiteld: „Enige tandheelkundige en kinderpsychiatrisch-psychologische aspecten van een persisterende mondgewoonte”.

Promotors waren Prof. H. J. L. Smeets en Prof. Dr. L. N. J. Kamp (hoogleraar in de Kinderpsychiatrie).

JARABAK CURSUS

Aankondiging voor 12-30 juni 1972

De afdeling Orthodontie van de Universiteit van Amsterdam organiseert in de periode van 12-30 juni 1972 een drietal cursussen, elk van één week:

1. een cursus diagnostiek;
2. een techniek-cursus betreffende de behandeling van extractiegevallen met light-wire edgewise apparatuur, en
3. een techniek-cursus betreffende de behandeling van niet-

extractie-gevallen met light-wire edgewise apparatuur.

Deze drie cursussen staan onder leiding van Prof. J. R. Jarabak.

Deelneming aan één, twee of drie cursussen is mogelijk. Voor nadere informatie wende men zich tot de afdeling Orthodontie, p/a poliklinieken voor Tandheelkunde, Louwesweg 1, Amsterdam-Slotervaart.

MELKVOEDING VOOR ZUIGELINGEN

Rapport van de Commissie Melkvoeding voor Zuigelingen van de Voedingsraad

De *Commissie Melkvoeding voor Zuigelingen*, onder voorzitterschap van Dr. R. Steendijk, heeft onlangs haar rapport uitgebracht. Aan deze commissie was, als gevolg van een desbetreffend verzoek van de Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid aan de Voorzitter van de Voedingsraad d.d. 17 december 1968, de opdracht verstrekt na te gaan welke eisen gesteld moeten worden aan de samenstelling van zgn. „gehumaniseerde babymelk”.

Onder „gehumaniseerde babymelk” moet worden verstaan melkvoeding voor jonge zuigelingen – als regel tot de leeftijd van 6 maanden – die, wat de samenstelling betreft, moedermelk benadert. De commissie besloot – bij gebrek aan beter – de naam „gehumaniseerde moedermelk” te handhaven. Aanduidingen als „pseudo-moedermelk” en „moedermelk-nabootsing” zijn n.l. niet beter, aangezien hieruit evenmin blijkt wat de essentiële kenmerken van de samenstelling zijn.

Ten aanzien van het calorieëngehalte wordt door de commissie gesteld, dat dit gelijk dient te zijn aan dat van moedermelk, d.w.z. ± 70 kcal./100 ml.

Als koolhydraten worden thans gebruikt lactose of een mengsel van sacharose, dextrine-maltose en glucose. Hoewel lactose uiteraard meer fysiologisch is, staat niet vast dat aan deze suiker de voorkeur dient te worden gegeven boven de andere genoemde suikers. Afgewacht zal moeten worden, aldus de rapporteurs, in hoeverre sacharose in de eerste levensmaanden bijdraagt tot het ontstaan van tandcariës op latere leeftijd. Op grond van uit het dier-experiment verkregen gegevens bestaat de mogelijkheid dat lactose de resorptie van calcium in het darmkanaal bevordert. De commissie acht het thans niet mogelijk een bindende uitspraak te doen ten aanzien van de samenstelling van gehumaniseerde babymelk wat betreft de koolhydraten.

De commissie is van oordeel dat het niet juist is fluoride aan gehumaniseerde babymelk toe te voegen, mede omdat het drinkwater in Nederland op sommige plaatsen gefluoreerd is. De kans bestaat dan immers, dat te hoge dosis zou kunnen worden toegediend.